

fastsat Straf baade for undladt og for urigtig Angivelse af Bogtrykker, bør der her, hvor Ansvarret standser ved Redaktøren, være Straf for begge Dele. Straffen for undladt Angivelse af Redaktør bør imidlertid, ogsaa i Lighed med Forholdet efter Lov 3die Januar 1851 §§ 1 og 2, være noget ringere og findes passende at kunne sættes til Bøde fra 500 til 2,000 Kr. I Henhold hertil foreslaas som 2det Stykke i § 4: „Er ingen Redaktør angiven paa Bladet, straffes den eller de, der virkelig lede Redaktionen, med en Bøde fra 500 til 2000 Kr.“

Som ovenfor bemærket, indeholder Forslagets § 5 nogle nødvendige Tilføielser til Lov 3die Januar 1851 § 14. Dette Lovbud foreskriver den Wei, der skal gaas for at hindre Indførselen af fremmede Skrifter af strafbart Indhold. Wei'en er Nedlæggelse af Forbud hos den, der har eller har havt Skriftet til Forhandling eller Uddeling og dette Forbuds Forfølgning i den kriminelle Processes Former efter Stævning til den, hos hvem det er nedlagt. Der er imidlertid ikke altid Noget, der ved fremmede Dagblade og Ugeblade, som sendes hertil, har det til „Forhandling eller Uddeling“. Ofte sendes det direkte til de Enkelte ved Postvæsenet, og dette kan næppe betragtes som Uddeler i den i Lovbudet forudsatte Betydning. Her trænger Loven derfor til en udfyldende Bestemmelse, der gjør det muligt altid at gennemføre dens Regel. At denne Trang ikke blot er et Tankeexperiment, men virkelig er til Stede, vise de imod det i Omaha Nebraska, Nordamerika, udkommende Blad „den danske Pioner“ anlagte Sager, som ere paadømte af Kriminal- og Politivretten den 21de December 1886, 12te Februar og 22de Marts 1887, og hvis Aktstykker efter Udvalgets Begjæring af Justitsministeriet ere blevne tilstillede det til Gjennemsyn. Hvad Forslagets § 5 bestemmer i den omspurgte Henseende, — nemlig at Forbudet, naar en Forhandler eller Uddeler ikke kjendes, kan nedlægges hos Enhver, i hvis Besiddelse Skriftet træffes, og forfølges efter Stævning til ham, samt at dette ogsaa gjælder, naar Skriftet træffes i Postvæsenets Værg, — giver ikke Anledning til nogen Betænkelse, tilmed da det i sidste

Fald tilstedes den, der melder sig som Forhandler eller Uddeler, at indtræde i Sagen efter Stævningen til Postvæsenet og saaledes overtage det reelle Forsvar for Skriftet, som ikke kan være Postvæsenets Sag.

Naar man gjør den Betragtning gjældende, at hvert enkelt Numer af et Dagblad eller Ugeblad skal betragtes som et selvstændigt Skrift, kommer man ved Gjennemførelsen af Reglen i Lov 3die Januar 1851 § 14 ved saadanne fremmede Blade til en meget besværlig og ganske hensigtsløs Formalisme. At forebygge dette er Diemedet med Bestemmelsen i Forslagets § 5, 3die Stykke, hvor det bestemmes, at Postvæsenet ikke er pligtig at modtage følgende Nummere af et fremmed Dagblad eller Ugeblad, mod hvilket der er nedlagt Forbud, førend det ved Dom er afgjort, at Forbudet skal bortfalde. Da der ingensomhelst Grund er til at fremme den formalistiske Opfattelse, som denne Bestemmelse vil modvirke, finde vi den fuldkommen egnet til Vedtagelse.

Den sidste Cyklus af Bestemmelser i Forslaget — §§ 6 og 7 — angaar Fyldestgjørelsen af Formuehjelser, hvortil Noget dømmes paa Grund af et Dagblads eller Ugeblads Indhold, nemlig henholdsvis Sags- og Procesomkostninger samt Erstatningsbeløb (§ 6) og Bøder (§ 7).

Naar det i § 6 bestemmes, at der for de nævnte Omkostninger og Erstatninger kan gjøres Eksekution i Indtægterne af Bladet uden Hensyn til, hvo der ellers maatte have Krav paa disse, giver denne Regel en Udfigt til, at de idømte Beløb virkelig erholdes, medens de, naar kun den dømte Forfatter eller Redaktør hæfter, meget ofte ikke ville erholdes, saa at den opnaaede Dom forsaauidt bliver illusorisk. At det er retfærdigt og billigt, at de, der drive Blad-erhvervet og høste Fordelen deraf, ogsaa bære denne Risiko ved den, gjøres med Føie gjældende i Bemærkningerne til Udkastets § 6. Dette er heller ingenlunde udenfor vor Lovgivnings Grundsætninger. Der kan saaledes henvises til Rhederes Ansv. for Skippernes og Mandstabskets Handlinger med Hensyn til de Farer, som Seiladsen frembyder for Andres Retsgoder, til Fernbaner,